

[Finansministeren.]

Mening er tilbøjelig til — det ved enhver, der har været her i Rigsdagen i mange Aar — at være uhyre velvillig over for Skatter, der rammer andre, men uhyre utilbøjelig til at tage en Beskatning, som har andet Sigte.

Jeg har fremsat en Del Lovforslag af vidt forskellig Karakter som et Forsøg paa at skabe en Kombination mellem de Opfattelser, der har staaet imod hinanden i dette og det andet høje Ting. Foreløbig er det lykkedes mig at faa en Del af den ene Side igennem; det kniber meget haardt at slæbe den anden Side igennem. Derfor er det, jeg foretrækker den lille Fugl, jeg har faaet ind i Buret i Øjeblikket, forhaabentlig da, og det er derfor, jeg gerne vil have baade Fuglen og Buret med mig herfra.

Elmquist: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen meget, men kun sige, at jeg vil meget nødig skuffe den højtærede Finansminister og den Tillid, den højtærede Finansminister nærer til mig, og som jeg er meget glad for. Jeg vil nødig sejle under falsk Flag ved at give ham alt for meget Haab om, at mit Parti under en Udvalgsbehandling skal lade sig omvende til at gaa med til dette Forslag. Megen Udsigt er der naturligvis ikke dertil ud fra det principielle Standpunkt, vi indtager over for denne Beskatning netop nu. Men paa den anden Side er det mit Standpunkt, at jeg meget gerne, inden jeg siger endeligt nej, vil høre, om Argumenter og Oplysninger kan fremskaffes, som kan ændre, ikke mit eller vort principielle Synspunkt, men vort Standpunkt i det foreliggende Tilfælde, navnlig Oplysninger, som kan afbøde vore Betænkeligheder over for de Virkninger, som Skatteforhøjelsen kan have i Retning af at modarbejde den Genopbygning og Modernisering, som Erhvervslivet trænger til.

I alle Tilfælde synes jeg, som jeg gentagne Gange har sagt, at det er rimeligt, at vi ikke blot afholder mere eller mindre akademiske Diskussioner om de Forslag, der kommer op her i Tinget, men at vi gaar til Bunds i Sagerne og arbejder med dem i Realiteten, undersøger deres Virkninger og i et Tilfælde som dette hører, hvorledes de Erhverv, som Forslaget vil ramme, mener, at Forslaget vil virke. Jeg synes ikke, det er noget urimeligt og ubilligt Ønske, men jeg vil ikke samtidig med, at jeg faar dette Ønske opfyldt — hvad jeg venter, jeg gør —, skabe nogen Forventning hos eller give noget Løfte til den højtærede Finansminister om en ændret Stilling til Sagen.

Maa jeg saa endelig sige dette til den højtærede Finansminister: jeg tror, den højtærede Minister brugte en Vending som „ældre Herre“ i Forbindelse med mig, samtidig med at den højtærede Finansminister koketterede med sin egen Ungdom. Jeg vil gerne være fritaget for den Slags Uforskametheder. Jeg betragter mig aldeles ikke som værende nogen ældre Herre; naar jeg er sammen med den højtærede Finansminister, betragter jeg mig nærmest som værende sammen med en jævnaldrende, og det er jeg glad ved.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg vilde netop have taget Ordet for at rette denne Udtalelse, for det forekommer mig, at det ærede Medlems Bemærkninger har været saa ungdommelige, at jeg ikke mere turde have brugt den omtalte Betegnelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Elmquist: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til allerede i indeværende Møde at lade foretage Valg af det Udvalg, som det nu blev besluttet at nedsætte. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik altsaa til:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Forhøjelse af den overordentlige Indkomstskat af Aktieselskaber for Skatteaaret 1947—48.

Valgt blev: N. P. Nielsen, C. E. Christiansen, Hans Hansen, Ingeborg Hansen, Alfred Kristensen, Johs. E. Larsen, Wittrup, Elmquist, Hauch, Henry L. W. Jensen, Jens Jensen, Foss, Malchau, Scharmann og P. N. Petersen (Røjle).